

[Jørgen Tved]

det eneste, vi ikke har hørt i denne debat, er noget om det kommunale selvstyre, det nære samfund og alt det, man kan sige ved højtidelige lejligheder, og som man ellers, når det kommer til stykket, stikker skråt op.

Det, vi har hørt om deponeringsordning, er vel egentlig blot en fortsættelse af en politik, som tog sin begyndelse, allerede da jeg var medlem af en kommunalbestyrelse. Da begyndte det med grænser for aktiviteterne, det blev til grænser for lån, og nu er det altså blevet til straf. Jeg kan godt forstå, at Socialdemokratiet har fremsat forslaget. Det er, som om man vil gøre gamle synder gode igen, og det synes jeg der er al mulig grund til.

Men jeg synes også, der er grund til at sige: Er det ikke, som om man nu må søbe den kål, man selv har spyttet i? For det var vel egentlig en politisk linje, som blev lagt af Socialdemokratiet. Også dengang, da man lagde grænserne for aktiviteterne, hvor meget kommunerne måtte udvide deres aktiviteter med, blev der sagt, at det var nogle frivillige aftaler. Jamen sådan blev det ikke fremlagt i Borgerrepræsentationen i København. Der blev der faktisk sagt, at det var frivilligt på den måde, at man havde, jeg havde nær sagt, tomme skruerne på, og så blev der drejet, og hvis ikke man gav efter, så ville der komme konkrete forslag. Jeg har på fornemmelsen, at de frivillige aftaler, man nu henviser til at der er truffet med kommunerne, er frivillige aftaler af nøjagtig samme karat som dem, jeg oplevede i sin tid.

Det, der er tale om her, er, at alt, hvad der hedder kommunalt selvstyre, på grund af den måde, hvorpå man fører den økonomiske politik fra dette Tings side, efterhånden er en stor illusion, og hvis Socialdemokraterne med deres forslag mener, at man skal genindføre det, der hedder nærdemokrati og kommunalt selvstyre, vil vi hilse forslaget meget velkommen, og så vil vi gerne medvirke til denne begyndelse på lidt sund fornuft på dette område.

Henning Rasmussen (S):

Fru Karen Højte Jensen har ligesom andre ordførere gjort opmærksom på, at dette her er en genfremsættelse af et tidligere forslag. Det er ganske rigtigt, og det er en genfremsættelse, fordi de budgetter nu er lagt, som for os i Fol-

ketinget var teori, da vi diskuterede det sidste gang den 3.—4. juni i år. Nu har vi set, at vi, der sagde, at disse deponeringsordninger ikke tjener noget fornuftigt formål, havde ret. Hr. Stavvad har jo på fortrinlig vis redegjort for, at mere end tre fjerdedele af landets kommuner har ment, at den ramme, de blev pålagt, var for snæver. Og efter at de har måttet lægge deres budgetter, har de i gerning dokumenteret, at de ikke, hvis de skal løse de opgaver, de mener de er forpligtet til at løse, kan holde sig inden for denne ramme, uanset om de i øvrigt har sympati for regeringen, eller om de ikke har det. Det er jo det, der er den ændrede situation i forhold til den 4. juni, da vi sidst diskuterede dette spørgsmål.

Vi har dermed dokumentation for, at deponeringsordningen ikke tjener det formål, som man siger det skulle tjene, nemlig at tvinge aktiviteten ned i forhold til det, som man lokalt mener der er brug for.

Dernæst vil jeg gerne føje noget til specielt i anledning af det, hr. Jørgen Tved sagde om Socialdemokraterne, der skulle gøre gamle synder gode igen. Vi har aldrig foreslået straffeforanstaltninger, vi har aldrig stemt for straffeforanstaltninger, vi har tværtimod argumenteret imod hver eneste gang ud fra det grundlæggende synspunkt, at det ikke er en rimelig fremgangsmåde imellem folkevalgte organer. Den fører ikke til et fornuftigt resultat. Den fører til, at hovedparten af landets kommunalbestyrelser mener, de er nødt til at overtræde, de er nødt til at budgettere med, at der skal betales deponeringspenge. Den fører til, at staten i stigende grad er nødt til at stramme over for kommunerne, hvis man vil opretholde sine urealistiske krav til dem, og det fører omvendt til, at kommuner og amtskommuner næsten er nødt til at tilrettelægge tingene imod de beslutninger, som træffes i Folketinget.

Vi har i de sidste fem-seks år set en uhyggelig og uheldig udvikling, der bl.a. har givet det resultat, at befolkningen i stigende grad ryster på hovedet over den måde, hvorpå den kommunale og den statslige verden samarbejder.

Dernæst vil jeg gerne gå over til nogle bemærkninger om det, man har talt så meget om i dag, nemlig at der her er tale om frivillige aftaler.